Ч. 193. Второк 28 серпня (10 вересня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Обіжник папи до німецких епископів. — Замах на Мек Кінлїя. — Справа берлиньского заступника бурмістра.)

Обіжник папи до епископів в Німеччині докоряє їм, що занадто уступчиво поводять ся зглядом мірских властий. Сказано в нім, що при виборі епископів заходять нераз річи, не згідні ані зі свободою церкви, ані з повагою апостольскої столиці, ані навіть із заключеними трактатами. Тож капітули мають глядіти на те, аби ані посередно, ані безпосередно не нарушувано тої свободи, запорученої законами і договорами. Папа обстає при тім, щоби жадне некатолицке правительство не мішало ся до виборів епископів і не ставило перешкод капітулам. Акти і документи апостольскої столиці не знають о ніяких комісарях правительственних при виборі епископів, тож папа не може на те згодитись, щоби такі комісарі були присутні при виборах і впливали на крилошанів. Капітули повинні опертись тому, бо то противне повазі церкви і най їм не здає ся, що будь-то комісар а не папа потверджає нововибраного. Вибір тілько тогді правосильний, коли єго папа затвердить: між тим декотрі капітули вже наперед публикують вислід виборів, а се є неумістне. — Той обіжник має переховуватись в архівах капітул, і відчитуватись перед кождоразовим вибором епископів.

Вчерашний замах на президента Сполучених Держав був доконаний безпосередно по окінченю музичної продукциї, мимо того, що в найблизшім окруженю президента було кількох урядників тайної поліциї. Президент був вже задля місця, яке займав, виставлений на замах. Великі товпи окружили єго, в наслїдок чого в окруженю президента була велика глота. Мек Кінлї був очевидячки дуже урадований тими ознаками привязаня. Розмавляв саме з президентом вистави, коли наблизив ся до него якийсь чорно одітий чоловік, що виглядав немов би хотів єго повитати. Мек Кінлї подав єму, як всім иншим руку, а в тій хвили той чоловік, що мав другу руку завинену хустиною, уклонив ся а відтак вистрілив. По вистрілї настала нагле величезна тишина. Президент оглянув ся, поступив крок назад і дуже блідий сів на кріслі, закриваючи лице руками. Найблизші з окруженя кинулись до него і побачили кров. Секретар єго відозвав ся: Але пане президенте ви ранені! — Ні, менї здає ся що ні — відповів президент — але все-таки куля 'поцілила мене. — По хвили додав: Прошу не пересаджувати, коли повідомите о тім мою жену. — Тимчасом в музичній галї настало величезне розяренє. Двох урядників тайної поліциї кинуло ся на злочинця, стараючись видерти єму оружиє. Він увільнив ся ще з їх рук і вистрілив другий раз до Мек Кінлїя. Друга куля ударила в груди так слабо, що президент сам вийняв кулю. Президента раненого винесено з галї а товпа кинула ся на злочинця і була би єго роздерла, колиб не поліция, котра визволила напастника побитого і покровавленого з єї рук. Рани президента небезпечні, бо куля пробила жолудок наскрізь і лишила ся в тілї. Рани позашивано а лїкарі заявили, що коли до 24 годин не появить ся закаженє крови, то президент подужає. — Злочинець називає ся Чолґош і єсть родом з Детроа в Америці. В слїдстві признав ся, що єсть анархістом. — З причини замаху в Америці заволоділо величезне обуренє. Цїла праса домагає ся строгих средств против анархістів. На дільници в Чікаґо, в котрій мешкають анархісти хотїли напасти товпи народа і побурити доми, а анархістів поубивати. Поліция перешкодила тому. По всіх американьских містах відбувають ся арештованя анархістів.

В Берлинї не може дійти до кінця з вибором другого заступника бурмістра. По раз перший був вибраний Кавфман, та цісар не затвердив єго вибору, бо він, служачи ще молодим у війску, мав вести ся невідповідно військовій дисциплінї. Тепер оповіщено поновні вибори, а Кавфман заявив, що вибір прийме. В наслїдок тої заяви рішила сильна фракция лївиці в раді однодушно голосувати на Кавфмана і він без всякого сумніву вийде з вибору одноголосно. Чи цісар Вільгельм II тепер сей вибір затвердить, можна сумніватись; но й се певне, що рада, з огляду на велике політичне значенє сего вибору, не відстрашить ся, хоть-би прийшло ся їй і по третій раз вибирати заступника бурмістра, і в своїй упертости вибере ним знов Кавфмана.

---

3)

РОМАН МІЛЬОНЕРКИ.

(Образок з льондоньского житя.)

(Конець).

Від тої пори минали тижні за тижнями. А чим більше минало часу, тим більше не сходив менї злодій з гадки. То був одинокий чоловік, що мене інтересував. Я полюбила того чоловіка; я рада би була єго знов побачити. Менї все приходило на гадку, яким любим, яким правдивим мужчиною він показав ся. А що єго взяла охота красти, ну, то й не один із наших калїфорнийских мілїонерів не лїпше зачинав, та має неодин того рода гріх на своїй совісти. Мій рідний батько певно не без причини виставив власним коштом францісканьску церков в Сан Антоніо. Отже я волочила ся довгий час по ваших знатних товариствах по селах і в Льондонї, а все в тій надії, що десь стрічу мого злодія знову. Менї представляно всїляких людий — чемних льордів і тим подібних людий, що чули про богатство американьскої спадкоємниці, але я на то товариство високого роду ледви й дивила ся; они всї не буля нічим в порівнаню з ним! Бо він то був справдешний мужчина! Чим більше минало часу, тим більше я за ним тужила. Признаю ся, що я собі єго ідеалїзовала, — але де єсть така женщина, що не ідеалїзовала би собі мужчину, котрого любить? — я нічого більше не хотїла, лиш знов єго побачити.

Наконець, якось в рік, чи в два роки, була я в гостинї у лєді Аркаді. Близько коло мене сиділа хороша молода жінка, правдивий тип Анґлійки — одна з тих, що то ніби уродила ся на то, щоби бути доброю жінкою, доброю матірю. Я якось не конче звертала на неї увагу; але то я добачила, що она приємна і миленька. Прийшла лєді Аркаді, та сїла собі коло мене, і стала зі мною балакати.

— О, якаж я дуже рада з того, що ви прийшли, міс Флянаґен; я хотїла познакомити вас з моїм приятелем, льордом Альфредом Мекдуґель. (Знов один з тих, подумала я собі, що хотїв би оженити ся з моїми диямантами!) Він познакомив ся з вашим татом в Калїфорнії.

Але заким я ще могла придивити ся близше тому молодому мужчинї з воднистими очима, обернула ся до мене тота хороша жінка і матір, і через хвильку як би впила ся в мене своїми очима.

— Чи то міс Флянґан з Калїфорнії, лєді Аркаді? — спитала она, все ще трохи до мене обернена. — О коли так, то я мушу вас просити, щоби ви мене їй представили.

Лєді Аркаді відложила на мінутку представленє льорда Альфреда.

— Пані Менуерінґ — сказала она, представляючи молоду жінку. (Розуміє ся, що то не єсть єї правдиве імя, то я лиш так єї називаю). — Міс Флянаґан із Сакраменто.

Пані Менуерінґ сїла собі коло мене. — Я хотїла конче — відозвала ся она — щоби мене вам представлено, бо я винна вам велику вдячність і подяку, Ви зробили менї дуже велику прислугу! Ви може й самі того не знаєте, але ви уратували душу мого мужа, як то він нераз аж не міг менї досить нарозповідати ся. Я не знаю, як вам то удало ся, але від тої пори як він десь з вами стрітив ся, міс Флянаґан, зробив ся з него зовсім инший чоловік.

В першій хвили я не могла зрозуміти, до чого тота дама то говорить.

— Я уратувала душу вашого чоловіка?— повторила я. — На жаль, мушу сказати, що я не займаю ся ратованєм душ, то не моє дїло. Але правда, суть всїлякі способи ратованя душ!

— Тож то й мій муж так само каже, — сказала на то молода жінка. — Ви чей собі єго пригадаєте, міс Флянаґан. Він якось перед двома роками стрітив ся був десь з вами в Гамшір, і від тої пори став він зовсім инший. Він, що правда, був завсїгди таким любим і такого доброго серця чоловіком, що нема такого другого на сьвітї, — поминувши хиба одну однїсеньку пристрасть; але від того дня, як він зійшов ся з вами, міс Флянаґан, нїколи вже не взяв карти до рук, і за каждий раз, коли о тім згадав, казав він: Коли я тепер став иншим, лїпшим чоловіком, то і дїти повинні бути вдячні не кому иншому, лиш тому ангелови з Америки.

Моя дорога Май, кажу тобі: менї так тогди зробило ся, як би мене хто з неба викинув. Нїколи в сьвітї не гадала би я була, що то може бути! Чоловік жонатий! Муж і батько! В моїм розчарованю ледви що я не крикнула: Як то? Чей же не мій злодій! То-

Новинки.

Львів дня 9 го вересня 1901.

— **Заупокійні богослуженя** за бл. п. Цїсареву Єлисавету відбудуть ся завтра рано, як в роковини смерти, у всїх трех катедральних церквах у Львові. Нинї відбули ся такі богослуженя для молодежи шкільної.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** іменувала учителями і учительками при 1-кл. школах: Кат. Будзицку в Пересні, Ванду Веберівну в Гринівцях, Анг. Шидельску в Кійданцях, Алекс. Демянчука в Острівци, Мел. Григорцева в Ієнасї, Тад, Гіржейовского в Любини, Юл. Грабовску в Слобідцї болшовецкій, Меч. Квака в Григорові, Теод. Михапця в Містках, Ванду Чежовску в Рожанцї нижній, Юл. Назаревичівну в Чистогорбі, Вас. Ржондзістого в Соснові, Соф. Напольску в Пазавизові, Теод. Стефанюка в Турцї, Єл. Франківну в Будках, Мих. Горошка в Брусні старім, Людв. Голашевского в Загірю, Мих Чернявского в Селисках, Йос. Лисовску в Передїльници, Волод. Пиговича в Николаєві, Ів. Созаньского в Вербівчику. Людм. Семеновичівну в Голосковичах, Мих. Дїдуха в Рисові, Ем. Галяревича в Горошеві, Викт. Тарнавску в Дикові новім.

— **З державних зелїзниць.** П. Мінїстер зелїзниць іменував: Ізраїла Ґрубера, комісаря будівництва і начальника стациї в Сколїм, контрольором руху у Львові; Фердинанда Герцоґа, старшого комісаря будівництва, начальника стациї в Чорткові, начальником стацийного уряду в Ярославі. На власну просьбу перенесено: Слївіньского, офіцияла і начальника стациї в Букачівцях і Володислава Ґерчака, асистента в Станиславові, до львівскої дирекциї; Франца Ґавптмана, старшого ревідента, перенесено в стан супочинку; Володимира Мельника, аспіранта, перенесено зі Станиславова до Беднарова.

— **Впреосьв. митрополит Шептицкий** буде гостити в деканатї олеськім в часї від 17 до 21 вересня. В тім часї посьвятить церков в Білім Камени і в Розважи, а 20 і 21 буде на коронациї ікони Пресьв. Діви Мариї в Олеську. По гїй короткій гостинї в тім деканатї вийде на канонїчну візитацию до скалатского деканата.

— **Движима азбука,** — се прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав Григорий Блїй, емеритований учитель 6-кляс0вої школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до переховуваня і відповідною конструкциєю та з приладом до уставленя букв. Цїна 10 корон; для учителїв народних, книгарень по 8 корон. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта" у Львові і в книгарни Ставропігійский (ул. Руска, ч. 3). „Движима азбука" повинна безусловно находитись в кождій народній школї.

— **Нові церкви.** Пишуть до „Дїла": В Бережанах і в поблизькім селї Лїсниках, старанем і заходами оо. декана Теодора Кордуби і Григория Дичковского, вже на укінченю зверхнім дві прехарні нові церкви, а особливо городска церков в Бережанах в самім ринку. Тая сьвятиня не то що причиняє ся до окраси міста, але своєю структурою і орнаментикою повеличаєсь геть далеко на Руси. Вікна мальовані і в огни палені, спроваджені з „Glasmalerei" в Інсбруцї, чудесні. Одно лиш вікно (Розняте Христове), коштує 2400 корон, иньші три по 1600 корон. Коли зважити, що міщаньство матеріально підупало а морально ледви двигає ся до лїпшого, і з того жертволюбіє меншає ся; дальше зваживши, що при конкуренциї, мовляв, і орудуй і наделухуй, чи не злословлять де парохіяни за драчку, — то вийде заслуга о. декана Кордуби на велику скалю. Зачуваємо, що о. декан має намір закупити притикаючу каменицю на мешканє сотрудників.

— **Вписи** учеників і учениць на рік шкільний 1901/2 в державній школї промисловій у Львові будуть відбувати ся в понедїлок і ві второк дня 16 і 17 с. м. від години 9 до 12 перед полуднем і від 3 до 5 по полудни. Вписи на вечірну науку в тій школї відбувати ся будуть в недїлю дня 22 с. м. і дня 29 с. м. від години 9 до 12 перед полуднем.

— **В Білім Камени** коло Бродів, деканата олеського, побудовано заходами місцевого сьвященика о. Н. Копача та добровільними датками чесних міщан величаву муровану церков коштом 60.000 К.

— **Замах на поїзд.** В ночи з дня 6 на 7 коло 12-ої години виймив невідомий злочинець зелїзничу шину на шляху між стациями Княже і Золочів і скинув єї з насипу. Заступник будника Володислав Шимберский почувши з далека дзенкіт зелїза прибіг на місце і побачивши, що стало ся, повідомив сейчас стацию в Золочеві, котра відтак телеграфічно здержала особовий поїзд, що ішов з Львова і був би в наслїдок того ушкодженя шляху розбив ся. Жандармерия розпочала слїдство, котре дало несподїваний вислїд. Именно обудило ся підозрінє, що шину виважив сам Шимберский, аби відтак дістати нагороду за здержанє на час поїзду і недопущенє до катастрофи. Шимберского відтак арештовано.

— **Нова зелїзниця.** Мінїстерство зелїзниць дозволило акцийному товариству цукроварнї в Переворску перевести зелїзничий шлях від стациї Жучки (на Буковинї) через Топорівцї до Ольної.

— **Ґімнастичні вправи для учеників** зачинають ся в рускім „Соколї" з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понедїлок, середу і пятницю для учеників молодших від $^1/_2 6$—$^1/_2 7$ години, для старших від $^1/_2 7$—$^1/_2 8$ години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня. ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управою виколених настоятелїв. За старшину товариства гімн. „Сокіл": Др. *Гукевич*, за голову. *Денис Кучика*, справник.

— **Величезна крадїж.** В ночу з суботи на недїлю вломили ся невислїджені доси злодії до банкового дому Маврикия Йонаша у Львові, розбили там велику зелїзну Вертгаймівску касу і забрали з неї готівки і цїнних паперів на близько 90.000 корон. Срібла не брали лише золото і папери. До середини дістали ся вибивши отвір з пивницї. До вечера полїция не попала на слїд злочинцїв.

— **Підпал з мести.** З Добромиля доносять: В ночи з 24 на 25 с. м. вибух в Папортнї в хатї Анни Палюхової огонь і знищив девятнайцять загород селяньских, 736 кіп збіжа, 10 волів і всякі знаряди господарскі. Шкода около 60.000 кор. а лише два погорільцї були обезпечені. Рівночасно вибух також огонь в сусїднім селї Кропивнику в шопі тамошного начальника громади Івана Полюха, котрому згоріло цїле господарство, вартости 6000 корон. Виновником тих пожеж був Мих.

та добра жінка повела й собі за моїми очами, котрі шукали когось по цїлій комнатї. І ось дійстно, то він стояв коло фортепяну, такий красний як і давнїйше.

Моє серце горнулось до него.

Єго жінка прикликала єго до нас.

— Дивись, Гаррі, — сказала она — кого я тут знайшла!

Він здивований до крайности станув як остовпілий, я то добре виділа! Як би електричний удар пішов по цїлім єго тїлї. Ми глянули собі в очи. Менї як би якась полуда заступила очи. Через хвилинку я ледви могла встояти ся на ногах.

Він взяв мене за руку.

— Міс Флянаґан — сказав він тихим голосом — дякую вам по тисяч разів!

Анї словечка дальше, лиш заєдно дивив ся на мене.

— Я розповіла пани Флянаґан; з якою почестю ти все о ній згадуєш — докинула тут молода мала жіночка не добачаючи — Богу дякувати — нашого взаїмного заклопотаня. — А хоч я по правдї не знаю близше ваших взаїмних відносин, то все-таки я вам, міс Флянаґан, до самої смерти буду вдячна за то, що ви для нас зробили.

Она ще постояла хвильку балакаючи зі мною а відтак пішла.

Я лишила ся тепер на кілька хвиль з ним сама.

— Ви колись були так добрі для мене — відозвав ся він. Чи будете ще й дальше так добрі, так повні любови для мене та схочете забути моє імя і — ту подію?

Я звела очи до него.

— Я вже забула — сказала я на то.

Ох, моя люба Май, той чоловік анї не прочував як важко приходилось менї дати єму то приреченє.

— Дякую вам — сказав він тогди. — Від того вечера я вже нїколи не взяв карт до рук. Я вийшов був з помешканя одного з моїх товаришів! зруйнованим чоловіком. Як би не були мене тогди виратували — то не знаю, що було би з мене зробило ся.

— А ваші довги? — спитала я дрожачим голосом.

— Сплачую їх ратами. Що правда приходить ся дуже тяжко; але Богу дякувати, якось даю собі раду. А коли їх вже сплачу, то не буду вже нїколи довгів робити.

— Може позволите менї, щоби я вам позичила кілька тисячів фунтів — сказала я на то.

Він рушив рукою на знак, що не хоче.

— За нїщо в сьвітї! — відповів він. — Ви вивели мене на добру дорогу, міс Флянаґан. Я розпочав нове житє. Для мене добрий той примус, щоби власними силами стати знову свобідним і независлим.

Більше вже я єго нїколи не виділа. Та й моє серце того би вже не видержало. Нехай менї представляють не знати кілько панів, бечемних льордів, любих баронетів та високого роду синів княжих, а я присягла собі: Умру таки Норою Флянаґан.

З нашої поетичної ниви.

(Критична замітка — написав К. Вербин).

В. Щурат, Зарваниця. Перемишль, з печатнї Н. Джулиньского. Присьвята Мариї Примівній, директорцї „Руского інститута для дівчат" в Перемишли.

Кажуть, що до штуки належать дві річи: артист і ті що на єго творі розуміють ся. Річ певна, що треба бути справдешним артистом, щоби витворити якесь дїло штуки, а не меньше певна річ і то, що на дїлї штуки треба розуміти ся, щоби єго вповні відчути і як слїд оцїнити. Атже природа, той найбільший артист, для всїх однакова і приступна, а прецї як мало таких, що на єї дїлах розуміють ся! Але ледви чи єсть такий чоловік на сьвітї, що не відчував би краси природи, хочби на нїй і не розумів ся. Межи правдивою красою а чоловіком єсть якась глубша, тайна звязь, котра мимо єго волї і майже без єго сьвідомости робить на него так сильне вражінє, що він єї відчуває і хоч в першій хвили не може здати собі з того справи, вражінє то лишає ся у него з такою силою, що опісля в згадцї відживає в нїм і лишає по собі той милий спомин, котрий приводить єму красу до сьвідомости. Длятого то першим успіхом штуки єсть укрита в нїй краса, котра мимо волї і сьвідомости чоловіка притягає єго до себе. В такім случаю не конче треба аж розуміти ся на штуцї, щоби єї відчути. Щасливий той артист, котрому удасть натхнути свій твір тою красою, котра, так сказати би, сама впадає в очи і від першої хвилї вже потягає до себе, не заставляючи аж шукати за собою.

От такі гадки насунулись менї по прочитаню наведеного повисше поетичного твору п. В. Щурата „Зарваниця". Хтож у нас не знає Зарваницї або бодай не чув про сю славну з чудотворної ікони Пречистої Діви місцевість? Зарваниця то на нашім Подїлю нїби другий Почаїв. Коли прийде пора, то люди з ріжних сторін краю особливо же з Коломийщини ідуть пішки або їдуть возами, хоч рідко, хиба що везуть когось недужого або дїтий, щоби помолити ся перед чудотворною іконою Матери Божої. На побожних оповіданях про ту ікону оснував поет свій поетичний твір, зложений з десяти так сказати би образків і закінчений епільоґом, а цїлости дав назву „Зарваниця".

Полюх, муж Анни, котрий по відсидженю кари 18-літної вязниці за злочин морду вернувши сими днями до дому, пімстив ся в той спосіб на своїй жінці за те, що она в 1883 р., слухана в его справі, яко сьвідок зізнала некористно для него. За те саме підпалив і Івана Полюха. В хвили коли его мали арештувати, відобрав він собі житє вистрілом з револьвера.

— **Громадскі злодії.** В ночи на 30-го червня с. р. окрадено в Мостищах коло Калуша громадску касу, в котрій було 937 кор. готівкою а 8600 кор. в цінних паперах. Готівку злодії забрали а розбиту касу з цінними паперами найдено другого дня в поли. Дня 4 с. м. ставали виcлїджені злодії Гнат Михайлів і Іван Сорохтей (оба з Мостищ) а трибунал засудив їх по півтора року тяжкої вязниці.

— **Скажена вівця** появила ся в Ляшках коло Ярослава і нападала на людей, однак на щастє нікого не покусала. Вівцю убив якийсь селянин сокирою, коли она кинула ся на него.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: „Дня 30 серпня с.р. отворено в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних в Празї зелїзницю льокальну Задний Тшебань — Льоховіце, зі стациями З. Тшебань, Лїтень, Осов, Гостоміце, Льоховіце і перестанками: Бялец, Скугров і Н. Радове. Всї стациї з виїмкою Осов, котра на разї ще замкнена, і перестанок Вшерадіце урядженo для руху загального, а инші перестанками тільки для руху особого і обмеженого пакункового і для товарів в цїловозових наборах. Перевіз товарів вибухових єсть виключений. Білети їзди з перестанку Скугрів видають кондуктори в поїздї. Перевіз пакунків зі стациї Осів і перестанків відбуває ся за оплатою в стациї відбору.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 9 вересня. З причини замаху на президента Сполучених Держав поручив мінїстер ґр. Ґолуховский австро-угорскому амбасадорови в Вашинґтонї, аби висказав американьскому правительству співчутє і горячі желаня скорого повороту до здоровля президента. Подібну телєґраму вислав ґр. Ґолуховский до Карльсбаду, до перебуваючого там американьского амбасадора у Відни.

Берлин 9 вересня. Бюро Вольфа доносить з Пекіну, що в суботу підписано там остаточно протокол мирових переговорів.

Прага 9 вересня. Під проводом Бакси відбули ся тут збори ческих радикалів, котрі ухвалили ставляти власних кандидатів до сойму. Головним окликом виборчим буде ческе право державне.

Білгород 9 вересня. Король і королева розпочали нинї подорож по краю.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Образки ті то: 1. Чудотворна криничка; 2. Чернець з Київа; 3. Князь з Галичи; 4. Турецкий набіг; 5. Стефан Рисан; 6. Андрій; 7. Вдова і попович; 8. Ткаля; 9. Галюся; 10. Марійка. А кілько в тих образках поетичної краси, кілько в них духа тої правдивої народної поезиї, що не розумує, не шукає ефекту, не плаче і не нарікає лиш з покорою і вірою приймає то що судьба приносить, що шукає помочи і відради у висшій силї та передає серцем то, чого розумом обняти не може! „Зарваниця" п. Щурата то жива істория подільскої Зарваницї, то вірна фотоґрафія тих людий, що ще й нинї сотками і тисячами подібно як той князь з Галича або як Галя та Марійчина мати шукають помочи і віддають ся з повною вірою опіцї Матери Божої.

А яка гарна форма сего поетичного твору, які гладкі стишки та що за красна чиста мова! Слово в слово дібрана, так, що може служити за найкрасший взорець способу писаня. П. Щурат звістний у нас зі своїх стихотворів, але ледви чи котрий єму так удав ся, як его „Зарваниця". Ось як каже поет и. пр. про „Чудотворну криничку":

Криничка справдї чудо творить.
Коли бувало на розраду
самотний біля неї сяду,
вона заплеще, захлюпоче,
неначе щось повісти хоче
І хоч не скаже, хоч не вміє
а в душу споминів навіє.
І враз устане гай шуміти
птах піснию згубить, запах — цьвіти,
а з пісні, з запаху і з шуму
криничка витворить задуму.
Все що лягло забуте в гробі,
знайдеш ся враз живе при тобі;
знайдеш весняну щастя мрію
в народних вістях про Марію.

„А з пісні, з запаху і з шуму криничка витворить задуму" — слова сі мушу ще окремо зазначити, бо в них поет так чудово красно і так природно змалював силу кринички, що слова сї можна просто клясичними назвати.

На закінченє ще один примір:

Галюся.

Зазолотилась сонцем річка,
скупалась в золоті капличка
запахла з цьвіту огорожа,
аж осьміхнулась Мати Божа
А перед Нею, ніби цьвітка
схилила голову сирітка,
схилила ясну долї, долї —
в очах дві слези, в серци болї.
„Пречиста Діво, йду до Тебе
як пташка в тучу, в час потреби.
Одна я в сьвітї як билина:
прийми мене до Твого Сина
Вінок з лелей, з рож принопу;
щоб не зівяв, слезою зрошу".
Сказало сонечко: добраніч!
В село пішла Галюся на ніч.
Заснула. Снить ся їй небозї:
стоїть Пречиста на порозї
в руках вінок — лелея, рожа;
і так говорить Мати Божа:
„Дївча до тебе йду в потребі.
Твій жаль я в вечер чула в небі;
твій жаль почувши, сходжу швидко.
Отсе віночок твій сирітко.
На скрань тобі его положу.
Являй ся в нїм в оселю божу!"
Минула нічка. Сонце встало.
Дївча як спало, так і спало.
Головка красна скрилась в цьвіти,
а душа ясна — у блакити

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ	Зі Львова
відходить		**День**
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берегомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 13/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп.	особ.	До Львова
приходить		**День**
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець. Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/8 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмяна ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).